

[Forsvarsministeren.]

Medlem var ved Tilslutning til de 400 000 Kr.s Nedsættelse med til at lovgive i langt større Udstrækning, end det nogen Side siden har fundet Sted, og det var med det ærede Medlems fulde Tilslutning. Det ærede Medlem taler om, hvad det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft fremførte, men dette ærede Medlem slutte de 400 000 Kr.s Nedsættelse paa Nybygningskontoen, uden at jeg havde saa meget som et Indtryk af, at det voldte ham Uvillie at stemme derfor.

Saaledes er Stillingen, og derfor tror jeg, det ærede Medlem skulde lade være at optræde som Historiker, hvis han ikke har et bedre Grundlag end det, han har her.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har bedt om Ordet for tredje Gang. Dette Ønske kan kun imødekommes med Tingets Samtykke; men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Christmas Møller: Jeg vil gerne sige til den højtærede Formand og til Tinget, at naar jeg ikke har bedt om Ordet for en kort Bemærkning, var det, fordi jeg ikke i en kort Bemærkning kunde naa at besvare Spørgsmaalene til mig.

Jeg vil først sige til den højtærede Forsvarsminister, at den historiske Redegørelse, han gav paa Grundlag af den Erindring, han havde om 1927, viser, at hans Hukommelse slet ikke er saa daarlig, som jeg syntes, han vilde give det ud for. Det var jo helt rart, at den højtærede Minister altsaa her fuldstændig kunde bekræfte, at i 1927 ønskedes der en større Nedsættelse paa dette Omraade, end der blev gennemført, og at vi ønskede, at Nedsættelsen ikke skulde blive saa stor. Det vidste altsaa den højtærede Minister aldeles udmærket.

Men saa vil jeg gerne videre sige, at Spørgsmaalet er, om man i 1927, da man gik med hertil, havde en saadan Klarhed over Flaadens Tilstand da eller over, hvorledes den vilde blive i det Finansaar, for hvilket Loven skulde gælde, at man vidste, at den var langt under, hvad den burde være. Der forelaa da følgende, som der ikke er nogen Grund til ikke at sige her, at der i de højtideligste Former af den daværende Forsvarsminister blev givet mit Parti Meddelelse om, at Flaaden vilde være i den Stand, hvori den skulde være, i det Øjeblik de og de Bevillinger blev givet. Og i 1928 gik vi videre og fik en større Bevilling, og vi sagde til om, hvorledes Stillingen vilde være i

1929. Derfor har den højtærede Minister aldeles ingen Ret til at komme, saaledes som han ogsaa har forsøgt det tidligere, og give det Udseende af, at det konservative Parti har været med til en Sabotage svarende til den, som han og hans Meningsfæller udøver.

Til det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen og den højtærede Forsvarsminister vil jeg gerne angaaende det andet Spørgsmaal, vi har drøftet, sige, at det ærede Medlem har ikke Ret i, at det var en løsreven Udtalelse, jeg havde taget ud af den højtærede Forsvarsministers Tale; thi det staar ganske klart og tydeligt, at man søgte at finde større Tilslutning til Forslaget; der var ingen Betingelser, ingen Forsætning og Eftersætning, det var klart, at det var Opgaven. Det ærede Medlem sagde, at man havde forsøgt at finde et fælles Grundlag, og det var ikke lykkedes, og saa har andre ikke Krav paa at faa mere at vide. Den Betragtning forekommer mig nu ikke at være rigtig. Men selv om det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen og andre vil hævde, at de ikke ønsker at gaa ned i Retning af Forslaget, som det foreligger, viser den højtærede Ministers Udtalelser dem, at man ønsker at finde større Tilslutning til Forslaget. Og de Udtalelser, vi meget godt erindrer, om, at nogle Millioners Indrømmelse kunde man vel nok give, og om, hvorledes Betingelserne fra Regeringspartierne Side er, kunde maaske nok give det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen et og andet at tænke over.

Forsvarsministeren (L. Rasmussen):

Det ærede Medlem forsøgte nu at komme udenom det, som er Kærnen i denne Sag. Maa jeg begynde med Udgangspunktet. Det ærede Medlem erklærede, at jeg i Fjor havde lovgivet paa Finansloven, og det „lykkedes mig“ — med Sidehug til Venstre —, fordi de havde hjulpet til at lovgive paa Finansloven, fordi der var bevilget mindre til Flaadens Nybygning, end Forsvarslovene forudsatte. Det var Lovgivning paa Finansloven.

Det ærede Medlem ved, at i 1927, da han stemte for de 400 000 Kr.s Nedsættelse paa Nybygningskontoen, kunde han, hans Sidemand, det ærede Medlem Hr. Parkov, og enhver anden, der vilde, gennem „Haandbog for Søværnet“ have set, at Flaaden langt fra var i den Forfatning, den skulde være i. Næste Aar, i Januar Maaned 1928, fik det konservative Folkeparti at vide, hvilken Forhøjelse af Nybygningskontoen der skulde til, hvis Flaaden skulde være i